

tíðindablaðið sosialurin

Telefon 118 20
Argjavegur 26, 3800 Argir
Postsmoga 76, 3800 Tórshavn

Útgávudagar: týsdag, hósdag og leygardag

Lýsingar skulu vera okkum í hendi í seinasta lagi kl. 10 dagin fyri útgávudagin

Útgevandi:
P/f Sosialurin
Ábyrgdarblaðstjóri:
Jan Müller
Fyrirlestjóri:
Krisjan Dahl
Bláðólk:
Høgni Djurhuus
Randi Jacobsen
Dagný Joensen
Uppseting:
P/f Sosialurin
Prent:
P/f Pressan 1981

Ótti á Fólka-flokkinum

TÓNIN Í DAGBLAÐNUM er eftirhondini vorðin so grovur, so hysteriskur, so yvirspenur og hatskur, at tað so at siga illa ber til at siggja, hvat fólkaflokkurin politiskt stendur fyri í løtuni.

MEN KORTINI hendir tað so, at floksins sanna politiska andlit verður avdúkað beint í allari tí óhumsku, sum fossar út frá lygufabrikkini á Traðarvegi. Vit hugsa um ta sansaleysu vreiði og tann øgiliga beiskleika, sum alipolitikkur landsstýrisins hevur vakt í fólkafloksurguni.

AFTANFYRI hesa skrivning liggur ein knústur fólka-floksdreymur. Og hvør er so hesin dreymur? Jú, hann er í stuttum tann, at fólkaflokskapitalistarnir langt um leingi hava uppdagað, at tað eru og serliga fara at vera, nógvir pengar í alivinnuni. Dreymur fólkafloksins er at savna alla alivinnuna á nøkrum fáum hondum — hjá nøkrum fáum peningapukarum, sum frammanundan sjálvandi hava ovmikið. Teir ætlaðu at spæla línubátaspælið einaferð aftur-

at: fyrst at lata aðrar — fiskimenn og útróðrarmenn — gera royndir og íløgur, síðan við hjálp av bankakapitalinum at seta seg til borðs og eta tað, sum hesir hava borðreitt!

TAÐ er hetta spæl, landsstýrið vil forða — tað er tann vælkenda fólkafloks-spekulationin í fruktunum av arbeiðsmanna og fiskimanna strevi og stríði, sum landsstýrið ætlar at taka í upplopinum!

HETTA gerst bert við eini strangari almennari stýring undir demokratiskum eftirliti. Tað er eina líka stýring, sum landsstýrið satsar uppá við sínum tilætlaða nýggja alipolitikki. Samstundis ætlar landsstýrið av álvara at gera alivinnuna til eitt veruligt alternativ til verandi vinnumøguleikar á bygd og hetta gerst bert við almennari stýring.

SKAL slíkur politikkur eydnast, má alivinnan fyrst av øllum verjast ímóti spekulatiónum — tað má ikki loyvast at handla og sjakra við almennum loyvum, loyvum sum byggja á tann sjógv og tað vatn, sum er okkara felags ogn. TAÐ er okkara vón, at hesin politikkur fer at eydnast og nístini í Dagblaðnum boða í so máta frá góðum.

jd.

Var Ingvar Tor Sævi har fælgjandi kommentar til debatten um det som nu er i færd med at skje i den politiske arena.

Grindedrab — et stykke kultur

Vi er en 9. klasse, som har været på lejrskole på Færøerne.

Vi var så heldige at overvære slagtingen af grindehvaler.

Da vi ankom til byen, hvor det skete, var der stadigvæk 100 hvaler i havnen, dem var de igang med at drive ud, da der ikke var brug for dem.

Netop det viser, at færingerne ikke dræber grindene kun for at dræbe.

Selve fangsten tager ikke ret lang tid, som eksempel vi fortælle, at ved en fangst tog det 28 min. at dræbe 300 hvaler. Det vil sige ca. 10 sek. pr. hval.

Man har netop forbudt flere redskaber, f.eks. det lange spyd, som man ram-

mer meget upræcist med, for at hvalerne ikke skal ligge og lide.

Nogle organisationer påstår at grindehvalerne er en truet dyreart, dette passer ikke, faktisk er der flere hvaler end nogensinde.

Grinderne udgør ca. 1/4 af færingernes føde og sådan har det altid været. Det at dræbe hvalerne er et stykke kultur. Man har helt faste regler, med hensyn til uddelingen af grindekødet. Ingen bliver snydt, alle får lige meget, alderen har overhovedet intet at sige.

Det er utroligt at Greenpeace folkene eller lignende organisationer kan få sig selv til at skride ind

overfor et sådant livsvigtigt stykke kultur, især når man ved, at grinderne ikke er truet, men disse folk har vel glemt at sætte sig rigtigt ind i tingene.

Mange mennesker har fået en helt forkert opfattelse af grindedrabene, netop fordi bla. journalister udtaler sig uden at vide hvordan det egentlig foregår.

Den oplevelse, som vi havde, omkring grindedrabene, var, som det fremgår, meget positiv.

Grindedrabene er i virkeligheden meget menneskelige.

9. a - Rørbæk skole
Sakskøbing

Barnaansing o.s.fr....!

Í Dagblaðnum 23. og 27. sept. skriva nevndarlimirnir í eigarafelagnum Norðasta Horn, at foreldrini har úti taka undir við til-takinum hjá býráðnum um barnaansingina í nær-umhvørvishúsinum, sum skal byggjast. Eg loyvi mær at ivast, tí:

fyrir tað fyrsta: standa bert uml. 50 hús, av teimum ialt 120 húsum, sum pláss er fyri, uppi nú. Hetta er knapt helvtin av øllum húskjunum, sum fara at búgva í Havnardali.

fyrir tað næsta: eru ikki øll foreldur spurð um teirra hugsan, og slettis ikki tey, sum hava grundstykki, men ikki eru flutt enn.

fyrir tað triðja: sigur nevndin, at antin fáa vit húsin við teimum møguleikum, sum býráðið hevur sagt, m.a. viðvíkjandi barnaansingini, ella onki. Hetta er júst tað ovugta av tí, sum Lisbeth Petersen sigur um, at alt stendur opið, so foreldur kunnu siga teirra hugsan og koma við uppskotum. Hvørjum skulu vit trúgva?

fyrir tað fjórða: var litil áhugi fyri at tosa um barnaansing á seinasta limafundi (áhugin var stórri tá talan var um parabolantennu). Flestu fundarluttakararnir vóru mannfólk, sum kanska ikki hava nakran hugsan um ella áhuga fyri ansingini av børnum teirra?

Tað er sanniliga gott at hava náttúruna nær at húsum, men ein kann ikki bara sleppa øllum børnum leysum, uttan at

nakar ansar eftir teimum. Øll vita vit, hvussu børn kunnu vera, serliga tá tey eru nógv saman í flokki, tey eru sanniliga ikki bara fitt og «deilig», tey kunnu saktans finna uppá bæði likt og ólikt, serliga væl-kent er happingin av smærri og minni mentum børnum. Og her skulu uml. 100 børn í øllum aldri vera í einum húsum, sum eru á stódd við vanlig sethús!!!

Tað bleiv sagt á fundinum í eigarafelagnum, at børnini skuldu hava lykil til heimini, meðan tey eru í felagshúsinum, so tey kunnu sleppa inn, um teimum manglar nakað ella bara vilja inn, eg vil bara spyrja: Hvar eru vit nú????

Petur Hermanssen sigur, at børnini hava allan Havnardal at spæla í, hann nevnr eisini seyðin, rossini og ánnu. Samstundis verður sagt, at ætlanin er, at børnini skulu vera úti og spæla, og so brúka húsin at eta í og skifta klæði i.

Sær hann ikki vandan við hesi óorganiseraðu barnaansing? Eg taki undir við Ann Mikkelsen, tá hon sigur, at foreldur, sum eru heima við børnum, tørvar ein stovn, har tey, við góðari samvitsku, kunnu lata børnini til ansingar, meðan tey gera ymisk ørindi, uttan tó at vera bundin av at hava eitt háltv ella fult pláss hvønn dag, men eg haldi ikki, tað bara skulu vera tilvildarligrar persónar sum ansa børnum, men fólk, sum vita, hvør abyrgdin er og sum

arbeiða við børnum, ikki bert hava eftirlit við teimum.

So koma vit til tann fakliga spurningin. Heldur býráðið, nevndin í eigarafelagnum og onnur, at arbeiðið sum pedagogarnir hava, kann gerast av einum og hvørjum? Hóast ein hevur átt børn, er tað ikki nøkur útbúgving ei heldur atgongumerki til at ansa børnini hjá øðrum foreldrum. Tað tykir mær sum um útbúgvingin hjá pedagogunum ikki verður vird á sama hátt sum aðrar útbúgvingar, t.d. politistar.

Fyri mær tykir tað at vera politistur, er at duga at geva knippilsúpan, vera óheviskur, brúka munn og vera sterkur likamliga, hvi so ikki taka onkran inn av gøtuni og geva honum starvið fram um ein politist? (Óorganiserað starvsfólk fáa lægri løn enn organiserað, tey hava ongantætt at krevja nakað viðvíkjandi arbeiðinum, hava ikki rætt til pensión = tað verður biligari fyri samfelagið).

Hetta sama kann sigast um so nógvar aðrar fakbólkar. Hvi skal man hava lærarar til teir fyrstu flokkarnar, teir krevja ikki so nógv av lærarunum. Hvi skulu vit hava sjúkrahjálparar, ein og hvør dugir at vaska fólk. O.s.fr. o.s.fr....!

Eitt, sum eg ofta havi tonkt, er, um ein verður settur í bás politiskt, tá ein velur sær eitt yrki, í ofta hoyrist, at pedagogar eru vinstrahallir, hvi tað? Hvat eru so politistar, lærarar, sjúkrahjálparar,